

# I/b: FELSŐ TAGOZATOS – MESE kategória

## Elismerő oklevél

### Zúrzavar Meseországban

Regináról szól a történetem, egy aranyos, szorgalmas, okos kislányról. Regina nagyon szeretett tévét nézni. Éppen a kedvenc meséje ment: az Alice Csodaországban. Nézte, nézte, de ahogy nézte, észrevette, hogy össze-vissza, keresztbe-kasul megy minden.

- Miért a farkas kergeti Alicét? - Miért Spongyabob találkozik a Kalapossal? Miért? Miért? - kérdezte magában.

Gondolkodott, gondolkodott és felkiáltott:

- Meg kell mentenem őket, mert nagyon összekeveredtek! De hogyan tudnám?

Abban a pillanatban Meseországban termett.

Alice, a három kismalac, Dorothy, Óz, Kalapos és Spongyabob várták. Meglepődve nézett a kislány.

- Ne félj, tudod, kik vagyunk! - mondta Dorothy.

- Igen, tudom, kik vagytok, csak azt nem tudom, hogy kerültem ide. - válaszolta Regina.

- Jaj, hát kezdjük is az elején! - kezdett el mesélni a Kalapos.

- Ez az egész tegnap este kezdődött, amikor te be akartad kapcsolni a tévét, de nem volt adás, mert a mesékből a boszorkányok összebeszéltek. Miért mindig veszítenek, s nem győznek? Elhatározták, hogy felmennek a Grimm testvérekhez, és ők veszik át az irányítást. Sajnos sikerült nekik. Most már minden gonoszt a boszik irányítanak! Amikor te felkiáltottál, hogy megmentesz bennünket, ide hívtunk.

- Most már értem! - jelentette ki Regina.

- Az első lépés az, hogy el kell mennünk a Farkas-erdőbe, mert egy kőpálcát kell összeraknunk, és remélem, hogy azzal legyőzzük a gonoszokat! - mondta Óz.

El is indultak.

- Ott van az erdő! - hívta fel a figyelmet jó sok gyaloglás után Dorothy.

Félve léptek be. Ahogy beljebb mentek, máris egy farkas farka állta útjukat.

- Mi keresnivalótok van itt? - kérdezte a farkas vezére.

- A boszorkányokkal szeretnénk beszélni. - vágta rá Regina.

- Milyen ügyben?

Ekkor mindenki lefagyva állt, de Regina megint kitalált valamit.

- Szeretnénk közéték tartozni, mert egyedül érezzük magunkat! - hazudta.

- Ha megteszitek, amit kérünk, tovább mehettek. Varázsoljatok ide valamit!

Gondolkodni kezdtek, de sajnos nem jutottak semmire.

- Regina, én tudok bűvészkedni. - súgta Spongyabob.

- Akkor egy virágot "varázsolj" ide! - súgta vissza Regina.

Spongyabob máris mutatta a trükkjét, és a farkasok tovább engedték a csapatot. Mikor kiérték az erdőből, Dorothy észrevette, hogy Regina hajába egy kis faág ragadt. Kiszedte, de ahogy kiszedte a faágat, az bottá változott. Örültek, hogy az egyik kellék megvan.

Következő helyszín a mocsár, amit nem Shrek lakott, hanem egy küklopsz.

- Most mit csináljunk? Itt aztán nem jutunk át. - aggódott Alice.

- Majd kitalálunk valamit. - nyugtatta Regina.

Közös gondolkodásuk jó ötletet hozott.

- Csináljunk neki csapdát! - javasolta Óz.

- De mégis hogyan? - kérdezte Dorothy.

- Elkezdünk zajt csapni, és amikor közelít felénk, gyorsan elfutunk a lába között. - magyarázta Óz.

- Hát, egy próbát megér! - mondták egyszerre.

Úgy tettek, ahogy Óz mondta. Amikor meg a futásra került a sor, Dorothy sajnos megijedt, s nem tudott mozdulni. Amikor a küklopsz odaért, a többiek kővel dobálták. Regina rengeteg követ gyűjtött a pulcsija zsebébe.

- Dorothy, gyere! Ne félj, sikerülni fog! - biztatta Regina.

- De nem bírok! - kiáltotta Dorothy.

- Most, vagy soha, Dorothy!

Erre elkezdett futni. Szerencsére nem kapta el a küklopsz. Szerencsésen kiérték a mocsárból.

- Megcsináltam! El sem hiszem! - ujjongott Dorothy.

Most egy csapat-ölelésre került sor.

Az egyik kismalac felkiáltott: - Aúúú!!!

- Mi a baj? - kérdezték a többiek.

- Reginának a zsebében valami hegyes van!

Regina belenyúlt a zsebébe, s egy kavicsot vett ki.

- Ez a pálca másik tartozéka! - kiáltotta a Kalapos.

- Már csak el kell mennünk egy kovácshoz. - mondta Alice.

Egy falu felé vették az irányt. Máris megtalálták a kovácsot.

- Szervusztok, mi járatban vagytok? - kérdezte a kovács.

- Össze tudnád nekünk ezeket kovácsolni? - nyújtotta Regina a botot és a követ.

- Hisz ez a kőpálca!

- Igen, ezért is szeretnénk kérni, hogy siess!

A kovács gyorsan összeillesztette a kőpalcát.

- Mivel hálálhatnánk meg? - kérdezte a Kalapos.

- Csak annyival, hogy a gonoszokat legyőzitek.

Útnak indultak hát a boszik barlangja felé. A kőpálca elkezdett világítani, és fénycsóvákat lövellt ki. A boszik úgy megijedtek, hogy egytől-egyig mind visszamentek a saját meséjükbe. Csak Iluska mostohája nem, a János vitézből.

- Engem aztán nem fogsz visszaküldeni! - vernyákolta.

- Miért nem akarsz visszamenni?- kérdezte Regina.

- Mert mi gonoszok mindig veszítünk.

- De ennek ez a rendje, a gyerekek és én is ezt szeretjük.

- Tényleg szerettek minket?

- Igen, minden jó és rossz mesehőst.

- Akkor visszaadom a hatalmat a Grimm testvéreknek. Köszönöm, hogy felnyitottad a szemem! Nélküled mindent elpusztítottam volna.

Regina békével küldte vissza a meséjébe.

- Köszönjük, hogy megmentetted a világunkat! Cserébe bármit megkapsz, amit kérsz.

- mondtak hálát a Grimm testvérek.

- Vissza szeretnék jutni az én világomba! - felelte Regina.

- Már küldünk is. - mosolyogtak a Grimm testvérek.

- Köszönjük, hogy segítettél! - mondták a többiek is.

S egyszerre Regina már otthon is volt, és nézte tovább a tévét örömteli hangulatban.

Ha a boszik nem törtek volna hatalomra, az én Reginám is otthon maradt volna.

Írta: **Fejes Johanna** (Bersek, 5.a)